

THE SANDY TIMES[®]

Celostátní přehlídka experimentujícího divadla ŠRÁMKŮV PÍSEK

č. 2

THEATRUM Iudem

Narozeniny

Narozeniny moc neslavím a neprožívám

Rozhovor s režisérkou a herečkou Hanou Gelatkovou

Pokud jsem dobře slyšel, tak tuto inscenaci hrajete už hodně dlouho, snad několik let.

V tomto tvaru se nehraje až zas tak dlouho a s Pavlou to dneska byla třetí repríza. Na začátku šlo o výstup ze semináře na ostravské univerzitě a vypadalo to úplně jinak než teď. Jedna role se s každou novou herečkou proměňovala, takže je to pokaždé takový otevřený tvar. Dnes se nám hrálo hodně špatně, kvůli půlhodinovému posunu, kdy se čekalo na příjezd poroty. Úplně jsme se při tom čekání rozplizly...

Vznikla inscenace z nějaké narozeninové frustrace?

Ne, to vůbec ne. Narozzeniny jsme tam dodali až následně. Úplně první inscenace, která vznikla na ostravské univerzitě, byla prostě o setkání tří sester. Až při zkoušení nám vyšlo, že ta nejmladší slaví narozeniny.

Do jaké míry improvizujete?

Držíme si tam jakousi pružnost. Víme, jak to půjde po sobě, víme, jaké jsou tam jednotlivé situace a co bude následovat. Ale v jednotlivé situaci je to na nás. Třeba když sestře přeju, tak vím, že jí mám přát, ale nevím, jakým způsobem, jak dlouho a tak.

Shodou okolností dnes máte opravdu narozeniny, jak budete slavit?

Narozzeniny moc neslavím, příliš to neprožívám. Ale asi si zajdeme do hospody.

-das-

Jak to vidí...

Radvan Pácl: Na Narozeninách jsem se bavil vynalézavostí herců, jak zacházet s předměty, s konvencí atd. Ovšem najednou tam vlezla monotónnost a co je odlišovalo, je najednou sjednotilo v jednu. A byly tři.

Karel Tomas: Hmota, ať už člověk nebo papír, nám poskytuje spoustu možností. A když dáváme věcem jména, význam, můžeme objevit i něco o sobě. Jen je třeba občas stáhnout plyn, jinak ze slavného dojezdu do cíle zbude chatrné popojždění. P.S.: A nožičky kolem hlavy byly krásně dekadentní.

Máša Nováková: Vždycky je mi líto, když se nakonec ocitnu v blázinci. Takhle přeci můžou slavit narozeniny i normální lidi.

Pavel Skála: Toto představení jsem viděl podruhé a musím říct, že mi chybělo tempo a energie. Snad to bylo čekáním na Michálka nebo... Nevím.

Odposlechnuto...

Hulec: Všechna dnešní představení byla z ranku, který je mi blízký – obrazové divadlo, experimentální, divadlo happening. Narozeniny byly divadelně nejdál: po koncepční stránce, i jak pracovaly s tématem. Vnímám jsem nedotaženost, kde se to odehrává, a kdo je postava muže. Chybělo mi přesnější určení, co je to za situaci, a kdo je ten člověk, který je ovládá. Tři herečky dobře pracovaly s výtvarnými prostředky, ale chyběly detaily, mrzelo mě, že nebylo vidět, co se mezi nimi odehrává. Inscenace byla chvílemi až monotónní, což byla škoda.

Zemančíková: Oslovila mě výtvarná stránka, vizuální výbava. Na začátku jsem se velice ráda přeorientovala ze strašlivé cesty autem a věnovala jsem se inscenaci. Brzy se ale stala nastavovaným sledem scének bez hlubšího dramaturgického zacílení. Postupně se mi přestalo dařit být k inscenaci úplně pozorná. Zajímalo mě, jak se ty tři bytosti vypořádají s oslavou, která se jim postupem času vymyká. Možná by to chtělo lépe zpřesnit a pojmenovat, aby nešlo jen o řazené nápady, ale aby to mělo další smysl.

Císař: Pojmenoval jsem si to jako „mimované divadlo“, které vypojoilo složku verbální a pracuje s fyzickým výrazem, který má svou stylizaci a nadsázku. Soubor je na to velmi schopně vybaven: mimika a gesta fungovala. Přišlo mi to jako sled jednotlivých výjevů, některé byly velmi dobré, jiné průměrné, jiné ne tak silné a ne tak sdělné. Nevolám po tématu, ale chtěl bych, aby byl konec čímsi sevřený, takhle se to na konci jaksi rozplyne. Od některých motivů jsem si to sliboval: například od začátku si herečky hrávají s papírem, tak jsem očekával, že právě přes papír se to na konci nějak zavře. A nezavřelo. To, že postavy nakonec promluví, nemá vnitřní sílu mimovaných sekvencí, není to udělané.

Šimko: Ptal jsem se sám sebe, co tam dělá ta figura na židli. Jako herec bych se v jeho kůži na to ptal režiséra: co tu vlastně mám dělat? Nebyly mi jasné ani další věci a po chvíli jsem poměrně rychle ztratil pozornost. V představení se odehrálo snad všechno, co z pantomimy znám. Je ale škoda, že každá situace byla trochu z jiného řádu (práce s papírem, s chlebem, se sirkami). Příklad: na talířích se začaly servírovat papírové kuličky, ale pak herečky začaly konzumovat natrhaný papír z ubrusu a kuličky se změnilly na malé příšerky... Jsou to hezké nápady, ale možná by bylo lepší, kdyby jimi šetřily a více rozehrávaly jednotlivé věci. Jako divák se dívám na sled drobných klipů, které ve mně zanechávají zmatečný dojem. Konec – že jsou ty sestry bláznivé - pro mě byla ta nejočekávanější pointa, která se bohužel stala.

Franta Zkratka: „Dobrou... s kobrou.“

KOHEN group

KOHEN MARKET

Máme své příjemné i nepříjemné rutiny

Rozhovor s Nelou Kornetovou a Kristýnou Tillovou

KOHEN group je novým stálým souborem nebo jednorázovým projektem?

Nela: Kohen group je existující soubor, který původně vznikl jako projekt pro jeden den, jedno místo a jedno představení s názvem Projekt KOHEN – taková naše osobní výpověď. Ale zjistily jsme, že nás to s klukama, kteří se starají o technickou stránku KOHEN Marketu, baví. Od té doby jsme udělali druhé představení, takže už jsme soubor.

KOHEN group je vaše první divadelní zkušenost nebo toho za sebou máte víc?

Kristýna: Divadla za sebou moc nemám, s Nelou a dalšími kamarádkami jsme měly pohybové těleso XY Ostrava.

Nela: Já funguju ve více divadlech a studuju na JAMU klaunskou scénickou filmovou tvorbu, což je spíš fyzické divadlo.

Co vám na super a hypermarketech vadí?

Kristýna: Vlastně nic, dokonce jsem v jednom supermarketu na brigádě.

Nela: KOHEN market vychází z naší osobní zkušenosti.

Kristýna: Některé principy, které tam fungují, existují i mimo supermarkety. Třeba to, že se člověk začíná zjednodušovat a jemu samotnému to ani nedochází.

Nela: Pro mě není v KOHEN marketu hlavní téma supermarket, ale rutina a nevyhnutelný denní stereotyp.

A jak vy osobně proti dennímu stereotypu bojujete?

Kristýna: Rozhodně si nemyslím, že by člověk měl přestat pracovat. Práce je důležitou součástí lidského života. Ale neměl by si odpoledne zadělávat televizi, lacinou zábavou a jinými jednoduchými a pohodlnými věcmi.

Nela: Hlavně by si člověk měl zachovávat své zájmy. Na stranu druhou mám i oblíbené rutiny – například ty ranní. Pokud je nemám, nemám ani super ráno.

-bez-

Jak to vidí...

Radvan Pácl: Žijeme v tom a žít asi budeme. Stereotyp se někdy může rozpustit v hra-
vosti. I tou videotechnikou lze říci víc než jsem čekal.

Karel Tomas: Máme své číslo, stáváme se zbožím. To soubor konstatuje. Stereotyp ničí
prodavačku. Odlišštění. Co zbývá? Kde je okolní svět, lidé, krása? Stereotyp si děláme
sami. V životě i na divadle. A nemusíme.

Máša Nováková: Nejdřív mi to připadalo jako hudební klip k popové skladbě, potom
jako reklama na sprchový gel, ale na to to bylo moc dlouhé. A na to, že jsem sledovala
příběh ze života prodavačky, to bylo příliš hezké, anebo sterilní?

Pavel Skála: Inscenace měla nápad, propojení s projekcí se mi líbilo. Nejvíc bych ocenil
téma a jeho provedení. Děkuji.

Odposlechnuto...

Císař: Já se techniky bojím, takže jsem obdivoval, že jim to funguje. Sledoval jsem vizu-
álně pohybové divadlo. Téma nese především vizuálně technická složka. A téma je tak
jasné, až mi to trochu vadí. Od jisté chvíle víme, kam se příběh vyvine. A to je pro mě
vždycky problém, že je to jasné, zřetelné, Technika nám vše říká velmi jasně a pohybová
složka je mnohem méně důležitá.

Zemančíková: Mě ten námět zajímal a byla jsem zvědavá, kam půjde. Četla jsem to tak,
že slečna tak dlouho chodí do supermarketu, protože jí nic jiného nezbyvá, až se to naučí
tak dobře, že jí sejmou čárový kód a už je stejná jako její šéfka. Umělecké dílo ale nemá
být stízností, má být obrazem, nikoli suplikou. Klademe-li na soubor tyto nároky, ráda
bych v představení viděla další peripetie - například když už tam byla postava muže, tak
kde ho ještě v životě potká.

Šimko: Přinesli jste nový formát, který bych nazval divadelní klip. Námět je jednoduchý,
ale nechal bych ho tak. Jediné, co mi chybí, je konkrétní provedení detailů, které by ho
posunuly někam dál. Viděli jsme náznak velmi dobré choreografie ve scéně rána, ale to
je pouze jeden světlý moment, který se nikde nerozvíjí. Velmi dobrý je i nápad s obrazem
slečny v projekci, když tam herečka zároveň reálně chodí. Soubor je na začátku, a je velmi
fajn, že si vymyslel svůj originální formát.

Hulec: Technika, která je fascinující, je natolik zajímavá, že taneční a herecké zpracování
velmi kulhá. Soubor by potřeboval choreografa, který by s ním pracoval. Myslím, že by
se na představení nemělo klást měřítko „líbí-nelíbí“ a pro soubor to ani není důležité. Už
hudba navozuje spíše psychedelické stavy, i divák se dostává do jakéhosi jiného stavu.
Kdyby bylo představení mnohem delší, asi by se dařilo vyvolat ho mnohem líp.

SMRŠŤ - Divadlo DDM Kopřivnice

Proč to nezkusit?

Chtěli jsme to zkusit jinak

Rozhovor se dvěma členkami souboru SMRŠŤ z DDM Kopřivnice

Pro vaši vedoucí jsem si připravil otázku, jakým způsobem soubor pracuje. Už z toho, že mi doporučila, abych se ptal radši vás, soudím, že máte asi na podobě inscenace zásadní podíl...

Hra vznikla rozvíjením základní myšlenky dvou členů souboru, kteří na začátku přímo řekli, jakou mají představu. Všichni pak dodávali další nápady, vždycky jsme to zkusili a pak jsme si řekli, jestli to funguje nebo ne.

Na počátku bylo téma drog?

Měli jsme zhruba pět variant, ale nakonec jsme se rozhodli pro drogy jako takové věčné téma. Nechtěli jsme ale, aby to bylo výchovné, aby z toho plynulo ponaučení „neberte drogy!“, ale aby si z toho každý odnesl co chce. Proto je i konec napůl otevřený, nevíme přesně, co se stalo s tím, kdo ty drogy bral.

Vložili jste do toho vlastní zkušenosti? Třeba vám někdo drogy nabízel, nebo jste to chtěli zkusit a báli jste se... Mluvili jste o takových věcech?

Ty zkušenosti hodně pocházejí třeba z různých „drogových přednášek“, které se pořádají na školách. Pár lidí možná takové zkušenosti má, každopádně jsme ale věděli, že když se berou drogy, musí tam být i taková ta extáze, to veselé, ne jenom to špatné...

Podle vašich slov funguje váš soubor s obměnami už asi osm let. Jak vypadaly vaše zkoušky v průběhu času? Procházeli jste nějakou divadelní přípravou?

To ani moc ne, ale když jsme byli mladší, tak jsme třeba na začátku dělali rozhovory po telefonu nebo nějaké divadelní scénky. Jinak naše vedoucí vždycky přišla s nějakou hrou, zhruba nám řekla co a jak, ale nikdy jsme „nejeli“ podle textu nebo scénáře, spíš jsme improvizovali. Měli jsme osobu a dané body, každý mluvil podle sebe a vždycky to bylo takové volnější. Tentokrát jsme to chtěli zkusit jinak.

-aku-

Jak to vidí...

Radvan Pácl: Každá věc, která vládne svým způsobem nad člověkem, má svůj příběh a ten má svůj specifický konec.

Karel Tomas: Slovník naučný? Z učebnice drogové psychologie? Konstatování? Či zobecnění nějakého konkrétního případu, který divák nezná? Stereotyp jako minule, ale přece jiný. Chápu, co asi chce soubor říci, ale nějak mě to nezajímá. Soubor jako lidi ano.

Máša Nováková: Přiřadte k druhu hudby druh drogy.

Odposlechnuto...

Šimko: Zásadní problém, jak vyprávět o takovém tématu, je setkat podat na jevišti silný osobní příběh. Nemusíte ho sami zažít, v literatuře je řada dobrých příkladů a textů. Jinak existuje nebezpečí, že z tématu vyjde leták vydaný ministerstvem vnitra. Většina situací v představení byly jednoduché obrázky, za kterými nebylo cítit nic lidského, osobního.

Hulec: Po obsahové stránce to bylo jedno klišé za druhým. Měl jsem pocit, že vás téma ani moc netrápí, nešli jste po něm a ni po příběhu. I s pohybovou stránkou si soubor mohl víc pohrát. Choreografie se dají zpracovat výrazně lépe, ani s tím si soubor nedal bohužel práci.

Franta Zkratka: „Nebezpečí? Žádné nehrozí.“

Liberecké Studentské Divadlo

Protentokrát Mimo

Kocourovi proti srsti

Rozhovor se členy Libereckého studentského studia (byli to ten s tím labužnickým gusem a ten s tím Pokémonem). Při natáčení rozhovoru na diktafon jsem byl na oplátku natáčen videokamerou (?!).

Pozná se nějak, jestli se vám představení povedlo nebo ne?

Pozná. Tohle se nepovedlo!

Fakt? Jak to?

Ne že by se tak hrozně nepovedlo, ale bylo trošku víc alternativní, než jsme chtěli. Jasně že je celé koncipované tak, že hrajeme, že nevíme... tady to ale bylo ve větší míře. Když to funguje, vycházejí pointy, vypadá to fakt, že nevíme, vyjde hudba...

Skládali jste hru z jednotlivostí, nebo vznikala jako celek?

Z jednotlivostí, byla to divadlofabulace (? - tak tomu aspoň rozumím z diktafonu a líbí se mi to... - pozn. -aku-).

Procházejí vaše nápady nějakou autocenzurou, nebo je možné prostě cokoliv?

Například dneska tam bylo pár scén silně vyimprovizovaných, člověk vůbec nevěděl, že tam taková scéna je. Často se navzájem překvapíme, někdy i nepříjemně.

Co bylo na počátku inscenace?

Viděli jsme soubory na přehlídce Modrý kocour a chtěli jsme udělat divadlo tak, aby to bylo všem, co tam jsou, proti srsti. Udělat to úplně jinak, než ostatní. Vyvinulo se to pak trochu jinak, ale tohle byl každopádně jeden z aspektů.

Je vaším záměrem, aby se divák cítil trapně?

Jo, rozhodně.

Tak to se vám daří ☺

-aku-

Jak to vidí...

Radvan Pácl: Větší vášeň pro hravost. Více svobodné rozpustilosti. Jinak dobrý.

Karel Tomas: Sdělení pocitu. Útržky světa, kde vše je relativní. Rozklad kultury i komunikace. Chci sdělit, že je ve mně zmatek. Svět se svými mediálními ikonami se na mě řítí.

Máša Nováková: Já tomu nerozumím, pojdte mi s tím někdo pomoci. Proč nechtějí, aby se jim říkalo LSD?

Vít Macháček, 9 let, asi, nebo co: Já jsem to pojal jako příběh, jak to chodí s drogami. Myslím si, že je to dobré poučení do života.

Odposlechnuto...

Císař: Představení je mi po duchu neobyčejně sympatické. Má zvláštní vztah k divadlu, protože divadlo se nesmí brát pořád vážně. Na začátku jsem si říkal, že soubor hraje, že představení nefunguje. To je princip, který známe, který je krásný, protože odhaluje jistá ledví divadla. Hrát takové divadlo je neobyčejně obtížné, musí působit velmi spontánně a přirozeně. V představení bylo několik vynikajících nápadů: vyzvedávám hlavně hypotetického diváka. Kdyby se třeba tento nápad rozvinul sám o sobě, mohl by být ohromný. Ale to je ten problém: nápady vždycky začnou a pak se rozplynou. Pak už to není hraní o tom, že představení nefunguje, ale dostáváme pocit, že to občas opravdu nefunguje.

Hulec: Asi jako jeden z mála jsem viděl tento projekt podruhé. Narozdíl od Turnova se ale dnes moc nepovedlo. Tam diváci přišli a na jevišti stála bizarně oblečená herečka. Pak se dlouho – pět nebo deset minut – nic nedělo. Až pak na ni začali někteří diváci mluvit a dlouho nebylo jasně, že jde také o herce. Tím se podařilo začít představení s ohromnou energií, která tu dnes vůbec nebyla. V Turnově také jednotlivé scény posouvaly představení dál.

Šimko: Pro mě je velmi fajn, jak cítíte divadlo a situace v komunikaci s divákem. Viděli jsme dobré nápady, ale ne už tak dobré jejich zpracování, které asi souvisí s malou životní zkušeností. Na souboru je ale vidět cit pro míru – většinou ukončil situaci v okamžiku, kdy k ní už neměl co dodat. Slabší místa snad časem a zkušenostmi odbourá. Držím palce.

Franta Zkratka: „Hypotetickéj divák může spát.“

Semináře Jiráskova Hronova

30. 7.-8. 8. 2009

A jako Abeceda

Lektor: **Václav Špirit**, současným povoláním sociální pedagog, režisér divadelního souboru Gut & Edel v německém Lörrachu a umělecký ředitel mezinárodního divadelního festivalu v Lörrachu.

Seminář je určen především začínajícím divadelníkům. Seznámíte se v něm takřkajíc na vlastním těle a na konkrétním „materiálu“ divadelních představení, která skýtá program JH, se základy divadelní práce. Prostředkem k tomu budou různá cvičení, hry a povídání o jednotlivých inscenacích.

D jako Dramaturgie

Lektor: **MgA. Jan Šotkovský**, dramaturg Městského divadla v Brně, brněnského Buranteatru, člen odborných porot celostátních a krajských přehlídek amatérského divadla.

Smyslem semináře bude provést zájemce komplexním základem dramaturgického řemesla – centrem zájmu budou samozřejmě způsoby, jakými účinně číst a rozebírat dramatický text, jak lze různě interpretovat tutéž situaci (nebo tentýž text) a jaké důsledky má tato interpretace pro jevištní provedení.

H (jako Herectví)

Lektor: **Doc. Mgr. Aleš Bergman. Ph.D.**, divadelní vědec, režisér a pedagog.

Praktický seminář bude věnován psycho-fyzickým hereckým cvičením a improvizacím se zaměřením na dialogický charakter hereckého projevu. Bude mj. stavět na Mejercholdově biomechanice a psychosomatických cvičeních profesora Karlíka. Frekventanty např. nemine párová etuda „facka“.

I (jako Iniciace mluvy)

Lektor: **Mgr. Jaroslav Kodeš**, režisér Českého rozhlasu v Praze, režisér amatérského divadelního souboru Tyl Rakovník.

Dýcháte správně a efektivně? Potřebujete umět promluvit nahlas, a přitom nenamáhat hlasivky? A co tvoření a spojování hlásek? Jak jste na tom s artikulací? Chcete se dozvědět něco o zvukové stránce souvislé řeči? Máte chuť vyzkoušet si interpretaci publicistických a literárních žánrů? Odpovědi na tyto a další otázky naleznete v semináři Učme se mluvit, a to v praktických kolektivních i individuálních cvičeních.

J (jako Jevištní řeč)

Lektorka: **Mgr. Regina Szymiková**, pedagožka hlasové a mluvní výchovy DAMU a Státní konzervatoře v Praze.

Posluchači tohoto semináře, vedeného jednou z našich předních pedagožek hlasové výchovy, se budou věnovat praktickým dechovým, artikulačním, hlasovým a rezonančním cvičením. Ta budou spojována s tělovým citěním, pohybem v prostoru, s partnerským kontaktem a vzájemným posloucháním se. Vedle skupinových cvičení dostane v semináři prostor i sluchová analýza individuálních dispozic.

K (jako Komunikace)

Lektorka: **Daniela Fischerová**, spisovatelka, dramaticka, psychologka, pedagožka nonverbální komunikace.

Seminář posluchačům podkryje roušku tajné řeči lidského těla. Bude příležitostí dozvědět se mnoho zajímavého o významu naší mimiky, postojů a gest vědomých i nevědomých. Zkrátka, bude podkrytím další studnice poznatků pro režijní a hereckou práci.

KPR (jako Kurz praktické režie)

Lektoři: **Mgr. Milan Schejbal**, dramaturg a režisér, umělecký šéf Divadla A. Dvořáka v Příbrami a pedagog DAMU Praha a **Kateřina Fixová**, dramaturgyně a herečka Divadla A. Dvořáka v Příbrami.

Druhé soustředění posluchačů dlouhodobého vzdělávacího projektu, který byl zahájen v říjnu 2008 v Městském divadle v Děčíně. Seminář je pro nové zájemce uzavřený, zúčastnit se jej mohou pouze přijatí posluchači, kteří absolvovali první soustředění kurzu.

O (jako Odjinud)

Lektorka: Feng-yún Song, zpěvačka a performerka čínského původu.

Seminář je určen jak režisérům a hercům, tak lektorům dramatické výchovy, zejména herecké, pohybové a hlasové. Posluchači se v různých kombinacích dětských her seznamují s vlastním tělem, se svým hlasem. Učí se základní dechové metody a dechové až emotivní prožitky. Seminář je výjimečnou možností, jak nahlédnout divadelní hlasovou a pohybovou přípravu k herectví (a nejen ji) z jiného úhlu, odjinud.

PDT (jako Proces divadelní tvorby)

Lektoři: **Marie Kotisová**, režisérka, původně působila v pražském divadle Na okraji, **Mgr. Vladimír Zajíc**, dramaturg, původně ve Východočeském loutkovém divadle DRAX v Hradci Králové, nyní ve svobodném povolání.

Seminář je určen především těm, kdo se chtějí praktickou formou seznámit s procesem práce na inscenaci, od přečtení textu očima dramaturga přes režijní a hereckou práci k jevištní realizaci. Pracovat se bude na konkrétním dramatickém nebo prozaickém textu, podle skladby a zájmu přihlášených účastníků semináře.

R (jako Režie)

Lektor: Doc. MgA. Karel Kříž, divadelní režisér a pedagog.

Seminář je určen jak těm, co se divadelní režii zabývají, tak těm, co se role režiséra chtějí v budoucnosti ujmout. Posluchači v něm budou mít možnost získat základní poznatky potřebné pro práci režiséra v divadelním souboru. Seminář bude mít především praktický charakter, měl by frekventantům posloužit k orientaci ve způsobech myšlení herce a režiséra, k odkrývání možností poznávání východisek pro tvořivou inscenační práci a obrazivou komunikaci s divákem založenou na vytváření divadelních situací.

RA (jako Recovered Alchemy)

Lektor: **Guillermo Horta Betancourt z Kuby**, performer a tanečník, choreograf a tvůrce řady inscenací tanečního divadla na Kubě, v Rakousku a Belgii.

Dílna bude věnována pohybovému a tanečnímu divadlu. Záměrem lektora je podělit se s jejími účastníky o poznatky, kterých došel na své obtížné dosavadní cestě při vyhledávání paměti kultury a snaze obnovit či zachytit starobylé a moudré cesty k tanci a herectví pro svou divadelní práci.

S (jako Scénografie)

Lektorka: **MgA. Kateřina Baranowska**, scénografka a kostýmní výtvarnice, nyní ve svobodném povolání.

Seminář má za cíl poskytnout úvod do scénografie. Důraz bude kladen na získání praktických dovedností potřebných k vytvoření fungujícího scénografického řešení inscenace. Posluchači se budou zabývat otázkami různých typů divadelního prostoru, vytvořením optimálního hracího prostoru pro konkrétní inscenaci.

T (jako Technika)

Lektor: **Pavel Hurych**, technik a především osvětlovač několika amatérských souborů, v současné době zejména Rádobydivadla Klapý.

Dílna je určena divadelním technikům amatérských divadelních souborů, především osvětlovačům, ale také méně zkušeným režisérům v této oblasti. Její účastníci se prakticky seznámí s dostupnými technickými prostředky, s jejich použitím a obsluhou, především však s divadelním svícením.

TIP (jako Theatre for Young People)

Lektor: **Michal Hecht**, mim, režisér a pedagog na volné noze.

Účastníci se seznámí se základy klasické i moderní pantomimy, improvizace, akrobacie (technika pádů a soubojů, stojky a salta) a jevištního pohybu vůbec. Čeká je náročný fyzický trénink, ale i příjemná relaxace a masáže. Účastníci budou společně pracovat na realizaci neverbálního projektu.

Ž (jako Žonglování)

Lektorka: **Mgr. Adéla Kratochvílová**, absolventka JAMU Brno v oboru dramatická výchova, tamtéž je v současnosti posluchačkou postgraduálního studia u prof. Zoji Mikotové.

Seminář je určen všem zájemcům o žonglování a jeho využití jako performačního umění bez ohledu na dosavadní zkušenost s žongléřskými technikami či motorickou zdatnost. Důležité je odhodlání k systematickému žongléřskému tréninku a chuť pro tvořivou divadelní práci s předměty a pohybem.

PC (PROBLÉMOVÝ CLUB)

Lektoři:

Prof. PhDr. Jan Císař, Csc., vedoucí lektor PC, divadelní vědec a pedagog katedry teorie a kritiky DAMU Praha;

Mgr. Petr Christov, Ph.D., divadelní vědec, vedoucí katedry divadelní vědy FF UK Praha; Doc. MgA. Jakub Korčák, režisér a pedagog režie na pražské DAMU, kde je též vedoucím kabinetu režie činoherního divadla;

Prof. PhDr. Vladimír Štefko, CSc., divadelní kritik, pedagog a publicista, v současnosti je pedagogem divadelní kritiky na katedře divadelní vědy VŠMU v Bratislavě;

Prof. Mgr. Ján Zavarský, scénograf, umělecký šéf Divadla Jána Palárika v Trnavě, pedagog VŠMU v Bratislavě a JAMU v Brně – vedoucí ateliéru scénografie;

Mgr. Alena Zemančíková, dramaturgyně literárně-dramatického vysílání Českého rozhlasu 3 – Vltava.

Problémový club (PC) je realizován formou rozpravy – disputace pětičlenného lektorského týmu složeného z předních odborníků, do níž mohou vstupovat účastníci z pléna. Odrasovým můstkem pro PC jsou inscenace uvedené v hlavním, případně v doprovodném programu JH.

DK (Diskuzní klub)

Lektoři: **Mgr. et Mgr. Jitka Šotkovská**, pedagožka a doktorandka Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně v oboru teorie a dějiny divadla, filmu a audiovizuální kultury a **MgA. Petr Michálek**, dramaturg, ředitel Městského divadla v Děčíně.

Diskuzní klub je dalším volně přístupným fórem JH, příležitostí umožňující spontánní výměnu názorů na představení uvedená na JH všem, kdo o to projeví zájem.

PŘIHLÁŠKY (uzávěrka 5. 6. 2009)

Přihlášky byly otištěny v časopise Amatérská scéna č. 2/2009 v příloze d'ARTAMA, a najdete je na internetových stránkách NIPOS-ARTAMA: www.nipos-mk.cz či www.amaterskascena.cz.

Podrobnější informace a odpovědi na dotazy týkající se Klubu (nejen) mladých divadelníků při 79. Jiráskově Hronově vám poskytne PhDr. Milan Strotzer na tel. číslech pražské Artamy 221 507 956–7 nebo 605 708 325.